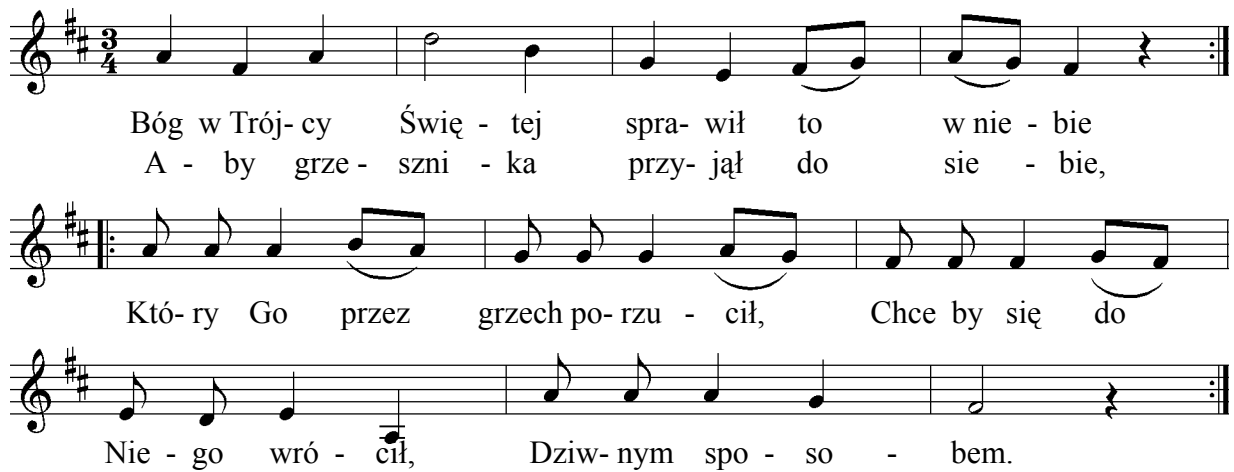

0250. Bóg w Trójcy Świętej

Bóg w Trój- cy Świą- tej spra- wił to w nie - bie
A - by grze - szni - ka przy- jął do sie - bie,
Któ- ry Go przez grzech po- rzu - cił, Chce by się do
Nie - go wró - cił, Dziw- nym spo - so - bem.

2. Bóg Ojciec Syna z łona swojego, * Zsyła na okup człowieka grzesznego:
Tak Bóg Syn, Jezus najmilszy, * Idzie na świat, nie kto inszy,
Zbawić człowieka.
3. Zstępuje poseł z nieba górnego, * Jako pociecha ludu swojego:
Bóg Ojciec swą wszechmocnością, * I Duch święty swą mądrością
Wszystko to sprawił.
4. Panna poczęła i porodziła, * Gdy przez miesiące dziewięć nosiła:
Złożyła go na sianeczku, * Dała pokłon Dzieciąteczku,
Z wielkim weselem.
5. Pasterze, którzy straż trzody mieli, * Światłość na niebie wielką ujrzeli:
Anioł się im okazuje, * Do Betlejem rozkazuje,
Powitać Pana.
6. Gdy przybieżeli, Dziecię we żłobie * Ubogo leży w ludzkiej osobie:
Padli przed Nim na kolana, * Powitali swego Pana
Narodzonego.
7. Panna się cieszy, Dziecię całuje, * Niewczasu jego sercem żałuje.
Mówiąc: Synu mój kochany, * Z dawna na świat pożądany
Bądź pochwalony.
8. Królowie dary oddają swoje, * Przyjmijże Dziecię, wszystko to twoje:
Pierwszy mu oddaje złoto, * Mówiąc, że już nie dbam o to,
Bo Cię miłuję.
9. Drugi kadzidło stawia przed Pana, * Znaj Stwórcę twego, duszo kochana:
Trzeci mirę ofiarował, * Każdy, co miał, to darował
Panu swojemu.
10. A my grzesznicy w grzechach ospali, * Trzeba, żebyśmy pokłon oddali:
Boć on nam odpuści grzechy, * Da z sobą zażyć pociechy
Na wieki wieczne.